

МОТИВИ КЪМ РЕШЕНИЕ ОТ 22.07.2022 Г. ПО НОХД № 3230/2022 Г. ПО
ОПИСА НА ПРС, НО, ТРЕТИ СЪСТАВ

Пловдивска районна прокуратура е внесла обвинителен акт, с който е предадена на съд подс. Г. М. М. за това, че на 01.07.2021 г., на АМ „Тракия“ км 121+100 посока гр. Бургас, обл. Пловдив при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Форд Фокус“, с рег. № ***, като е нарушила правилата за движение, а именно:

Чл. 6 т. 1 ЗДвП „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“;

Чл. 20 ал. 1 ЗДвП „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“;

Чл. 56 ЗДвП „Водач, който навлиза на автомагистралата, е длъжен да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от нея“ и по непредпазливост е причинила средна телесна повреда на Л. С. М., ЕГН: *****, изразяваща се в контузия на главата с контузия на мозъка, причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота - престъпление чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1 НК

Производството пред първата инстанция след като в хода на разпоредителното заседание са се установили предпоставките за протичането на делото по диференцираната процедура по реда на глава двадесет и осем от НПК, е протекло по реда на тази глава.

В хода на съдебните прения представителят на Пловдивска районна прокуратура поддържа повдигнатото по отношение на обвиняемия обвинение и моли същият да бъде освободен от наказателна отговорност за инкриминираното деяние, като му се наложи административно наказание глоба в рамките на предвидения в закона минимум.

В правото си на лична защита подсъдимата се признава за виновна и изразява искрено съжаление за стореното. С последната си дума моли да бъде освободена от наказателна отговорност по 78а НК и да ѝ бъде наложено административно наказание в рамките на минимума, предвиден в закона. Моли да не бъде лишавана от права.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Г. М. М. с ЕГН: ***** е родена на ***, живуща в ****, б., с б. гр., със средно-специално образование, неомъжена, трудово ангажирана, неосъждана.

Подс. М. била правоспособен водач на моторно превозно средство

/МПС/ и притежавала валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № ****, издадено на ****, за категории „Б и М“.

На 01.07.2021 г., около 18,30 часа подс. Г. М. М. пътувала от *** за гр. Раковски, с личния си автомобил „Форд Фокус“ с регистрационен № ***, като до нея на предна дясна седалка стояла св. Л. С. М., като се движили по пътния възел към автомагистрала Тракия.

В същото време св. В. Д. К. се движел по автомагистрала Тракия в посока София – Бургас в южната скоростна лента. Същият управлявал служебен товарен автомобил „Мерцедес Актрос“ с регистрационен № ****. Подс. М. следвало да се включи в движението по магистралата на детелината на 121 км + 100 м. Навлизайки на магистралата същата се включила директно в южната скоростна лента. Лекият автомобил, управляван от подс. М. се ударил странично в движещия се по магистралата товарен автомобил, управляван от св. К.. От удара лекият автомобил се обърнал и излязъл от платното за движение, като се преобърнал по таван в тревната площ до автомагистралата.

Св. К. веднага подал сигнал за настъпилото ПТП и останал на място до пристигане на екип на ЦСМП и КАТ. Подс. М. и св. М. били откарани в болница, а св. К. бил изпробван от органите на МВР за употреба на алкохол и наркотични вещества. Пробите били отрицателни.

От изготвената в хода на разследването съдебномедицинска експертиза по писмени данни, се установява, че пострадалата Е. С. М. непосредствено след инцидента е била със степенно разстройство на съзнанието – зашеметена, объркана, сънлива, но не е изпадала в безсъзнание до степен кома. Същата била транспортирана с линейка до Спешен кабинет в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД ***, където била прегледана, изследвана, консултирана, диагностицирана и приета за лечение по спешност в Клиника по неврохирургия, но поради необходимост от интензивни грижи и мониторинг, била преведена в КАИЛ /клиника по анестезиология и интензивно лечение/. Там на св. М. били поставени следните диагнози: контузия на главата; контузия на мозъка; анемия; бременност в 22 гестационна седмица; изгаряне на двете бедра и дясното седалище от III на площ 2,5 %; разкъсно-контузна рана на главата; разкъсно-контузна рана на дясната вежда; десностранина хематома и субконюнктивален кръвоизлив на склерата на дясното око.

Според вещото лице, травматичните увреждания – контузия на главата, контузия на мозъка и разкъсно-контузните рани, са причинени по механизъм, който добре отговаря да са получени при ПТП – автомобилна травма. Изгарянията по двете бедра и дясното седалище са причинени по механизма на действие на предмет с висока температура (контактно изгаряне), като ауспук или нагрят под на автомобила. Контузията на главата и контузията на мозъка са причинили на пострадалата М. разстройство на здравето, временно опасно за живота по смисъла на чл. 129 от НК. Разкъсно-контузните рани по главата и дясната вежда са причинили на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота, по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК, за около 10 дни от датата на травмата. Изгарянията по двете бедра и дясното седалище от III на площ от 2,5 % наложили оперативна интервенция и свободна кожна автопластика са причинили на пострадалата М. временно

разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК, за около 25 – 28 дни от датата на травмата. Останалите травматични увреждания (кръвонасядания, субконюнктивален кръвоизлив и охлузвания) са причинили на пострадалата болка и страдание по смисъла на чл. 130, ал. 2 от НК, за около 2 – 5 дни от датата на травмата.

От заключението на назначената в хода на разследването авто-техническа експертиза, видно от заключението на която, водачът на товарен автомобил „Мерцедес Актрос“ с регистрационен № **** св. К. е нямал техническа възможност да предотврати ПТП, тъй като в момента, в който се е появила опасността пред него /навлизащ в лентата за принудително спиране на автомагистрала Тракия лек автомобил „Форд Фокус“/, разстоянието до мястото на удара е било по-малко от дължината на опасната му зона на спиране. Водачът на лек автомобил „Форд Фокус“ с регистрационен № *** подс. М. е имала техническа възможност да предотврати ПТП, в случай, че се съобрази с условията на пътен знак „Б1“, не е навлиerala в скоростната лента за движение на южното платно на автомагистрала Тракия и пропусне движещия се в нея с предимство товарен автомобил, управляван от св. К..

Установява се, че подс. М., управлявайки лек автомобил „Форд Фокус“, без да се съобрази с условията на пътен знак „Б1“ е навлязла в скоростната лента на южното платно за движение на автомагистрала Тракия пред товарен автомобил „Мерцедес Актрос“, управляван от св. К., в момент когато това не е било безопасно и е предизвикала ПТП с движещия се в южната скоростна лента товарен автомобил.

Видно от заключението на изготвената експертиза е, че скоростта на товарен автомобил „Мерцедес Актрос“ с регистрационен № **** преди удара е била 89,00 км/ч, а при настъпване на удара – около 81,99 км/ч. Скоростта на лек автомобил „Форд Фокус“ с регистрационен № *** преди и по време на удара е бил около 48,03 км/ч.

От заключението на съдебно химико-токсикологичната експертиза № 6570/20.08.2021 г. на ВМА – София. Видно от заключението на същата в кръвната проба на подс. М. не се установява наличие на алкохол и наркотични вещества.

От заключението на комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза, се установява, че подс. М. не страда от психично заболяване и не се води на наблюдение към ЦПЗ – Пловдив. Същата е могла към момента на извършване на деянието да разбира свойството и значението на извършеното. Пр и подс. М. не се установяват понастоящем постравматично психично разстройство и житейска дезадаптация. Травмените нарушения са преценени като минимални мозъчни и допускат липса на спомен за времето преди, по време и след инцидента. Липсата на спомен е субективно твърдение, то допуска вероятност за субективно представяне на обема на нарушенията. Във връзка с гореизложеното съдът установи, че основните причини за настъпване на пътнотранспортното произшествие били, че водачът на лек автомобил „Форд Фокус“ с регистрационен № *** – Г. М. М., не се е съобщирила със знак Б1 и не е пропуснала движещия се по пътя с предимство товарен автомобил, като е имала техническата възможност да избегне удара.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Гореизложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните в хода на досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 378, ал.2 от НПК доказателства- протокол за оглед на местопроизшествие ведно с фотоалбум към него,, показания на пострадалия Л.М., и свидетелите- В. Д. К., В. Л., Г. С., П. Т., както и писмените документи и веществени доказателства: компакт диск от ЕЕН 112, справка от института по метеорология и хидрология, справка собственост на автомобил, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, ведно с план-схема, копия от свидетелство за управление на МПС, контролен талон и талон за преминат ГТП, валидна застраховка ГО документи на автомобилите, справки за нарушител/водач, автотехническа експертиза, две съдебно медицински експертизи, медицинска документация, съдебно химико-токсикологичната експертиза, комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза справка за съдимост и характеристична справка на подсъдимата, трудов договор, трудова характеристика, служебна бележка.

В посочените доказателствени материали не се съдържат съществени противоречия, поради което, съдът кредитира всички доказателства, тъй като същите са еднопосочни, взаимно допълващи се и подкрепящи се и безпротиворечиво установяват фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на мотивираното постановление и установена на съдебна фаза, по която страните не спорят.

Съдът дава вяра на свидетелските показания доколкото същите са добросъвестно изложени от свидетелите, касаят обстоятелства лично възприети от тях. Съдът не намира основания да се съмнява в достоверността на което и да е от показанията.

Изготвените съдебно-автотехническа експертиза, съдебно химико-токсикологичната експертиза комплексна съдебно психологическа и психиатрична, както и съдебно-медицинските такива съдът кредитира като компетентно изготвени и обосновани, изключително подробно мотивирани и обективни. Същите са установили факти по делото чрез приложението на специални знания в областта съответно на техниката, механиката, физиката и математиката, психологията психиатрията, както и на медицината, каквито съдът не притежава, по достатъчно адекватен и академичен начин.

Съдът кредитира изготвените експертизи, като до голяма част основава изводите си за установената фактическа обстановка на тях.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

С оглед гореизложената фактическа обстановка се установява, че по отношение на подсъдимата Г. М. М. са налице всички елементи от обективна и субективна страна на престъпния състав по чл. 343, ал. 1, б. „б“ вр. чл. 342, ал. 1 от НК, тъй като на 01.07.2021г., на АМ „Тракия“ км 121+100 посока гр. Бургас, обл. Пловдив при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Форд Фокус“, с рег. № *** е нарушила правилата за движение, а именно:

Чл. 6 т. 1 ЗДвП „Участниците в движението съобразяват своето

поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“;

Чл. 20 ал. 1 ЗДвП „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“;

Чл. 56 ЗДвП „Водач, който навлиза на автомагистралата, е длъжен да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от нея“

и с това си поведение по непредпазливост е причинила средна телесна повреда на Л. С. М., ЕГН: *****, изразяваща се в контузия на главата с контузия на мозъка, причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота - престъпление чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1 НК

Разпоредбата на чл. 343, вр. чл. чл. 342 НК е бланкетна, като за съставомерността на деянието препраща към правилата за движение по пътищата, уредени в специалния закон ЗДвП. Съгласно трайно установената съдебна практика бланкетата може да бъде запълнен само с такова нарушение на правилата за движение по пътищата, което се намира в пряка и непосредствена причинна връзка с причинения съставомерен резултат.

От приетото за установено водачът е управлявал автомобила със скорост ненадвишаваща разрешената, а именно 48 км./час. Водачът е имал възможност да избегне настъпилото ПТП ако се съобрази с пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство“ преди да се включи от лентата за принудително спиране в активната лента на магистралата. Така подсъдимата М. е нарушила правилото на чл. 6, т.1, чл. 20, ал.1 и чл. 56 от ЗДвП, като не се е съобщила със пътния знак и не е пропуснала движещия се по пътя с предимство товарен автомобил Мерцедес Актрос с рег. № ****, който не е имал възможност да спре, като е трябвало да контролира МПС-то, което управлява напълно. Нарушенията са в пряка причинно следствена връзка с настъпилия резултат, а именно удара с другото МПС, при който пострадалата е получила посочените травматични увреждания.

От назначената по делото съдебномедицинска експертиза се установява и наличието на съставомерния по чл. 343 ал.1 б."б" пр. II-ро НК, престъпен резултат- причинена средна телесна повреда, в случая под формата на контузия на главата с контузия на мозъка, а именно разстройство на здравето временно опасно за живота.

Като форма на вината престъплението е извършено при непредпазливост. Към съставомерния резултат, извършителя се отнася непредпазливо- не предвижда настъпването на обществено опасния резултат, но е могъл и е бил длъжен да го предвиди. В процесния случай задължението на подсъдимата да предвиди настъпването на съставомерните последици се извежда от качеството ѝ на правоспособен водач на МПС, а конкретната ѝ възможност да го предвиди пък следва от особеностите на пътната обстановка, в която не са били налице фактори, които да възпрепятстват ефективното ѝ възприемане.

Доколкото предвижданото за престъплението по чл. 343, ал.1 б „б“ пр.2

вр. чл. 342 ал 1 НК наказание е до три години лишаване от свобода или пробация; подсъдимата не е осъждана до този момент и не е освобождавана от наказателна отговорност, от деянието не са причинени съставомерни имуществени вреди, то са налице условията за освобождаването ѝ от наказателна отговорност по реда на чл. 78 А НК.

ПО РАЗМЕРА НА АДМИНИСТРАТИВНОТО НАКАЗАНИЕ

При индивидуализиране на административното наказание на подсъдимата М., съдът съобрази, степента на засягане на обществените отношения, намерила израз във вида на допуснатите нарушения на правилата за движение по пътищата. Като отегчаващо вината обстоятелство съдът отчете причинения обществено опасен резултат - на пострадалото лице е причинена съставомерната средна телесна повреда изразяваща се контузия на главата и мозъка, която е отшумяла сравнително бързо, но са причинени и други несъставомерни леки телесни повреди. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът взе предвид необремененото съдебно минало, отлични общи характеристични данни, трудова ангажираност, както и характера на допуснатите нарушения на пътя, които на практика са допуснати с едно единствено действие, както и искреното съжаление и проявената критичност като израз на субективното отношение на подсъдимата към случката.

При ценене на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства по отношение и на подсъдимата настоящият състав споделя трайната практика на ВКС, че при индивидуализацията на наказанието няма място за механичен формален подход при съпоставката между смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, тъй като не става въпрос за математически величини, а за различни фактически констатации, които следва да бъдат съотнесени към конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца. В този смисъл при отчитане съотношението на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства следва се съобразява не само техният брой, но и тяхната специфика. Именно поради тези съображения съдът намира, че в настоящия случай наказанието следва да бъде определено на минималния размер на глобата, а именно 1000 лв.

Във връзка с възможността по чл. 78а, ал.4 от НК, съдът да наложи или не наказание лишаване от право да управлява МПС съдът намери следното: Съдът, за да не наложи предвиденото в чл. 343Г от НК наказание взе предвид справката за нарушител/водач на Г.М., от която е видно че тя е правоспособен водач от 2020 г. и до настоящия момент има установено едно единствено нарушение по ЗДвП. Това идва да покаже, че неспазването на правилата за движение по пътищата е по-скоро изолиран случай в практиката и като шофьор и не може да се счете че е индигия, тя да се характеризира като водач склонен да извършва нарушения и да не се съобразява с пътната обстановка. В тази връзка съдът намира че лишаването от права би била твърде тежка репресия с оглед трудовата ангажираност на лицето и необходимостта от пътуване.

Така определеното наказание съдът намира, че съответства на степента на обществена опасност на деянието и на подсъдимата и счита, че ефективно

ще съдейства за поправянето ѝ без да се накърнява принципа на пропорционалност между преследваните от закона цели и употребената държавна репресия. Размерът на глобата съответства и на имуществения статус на подсъдимата.

ПО РАЗНОСКИТЕ И ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

На основание чл. 189, ал.3 от НПК подсъдимата следва да бъде осъдена да заплати разноските по делото в размер на 1318 лв., за изготвените експертизи от които 156 лв. за СМЕ, 455 лв. за автотехническа експертиза, КСППЕ – по 283 лв. на всяко нещо лице и СХЕ – 141 лв. по сметка на ОД на МВР – Пловдив, като единствено за тези експертизи има представени документи за действително сторени разноски.

Вещественото доказателство – компакт диск, находящ се на гърба на лист 129 от ДП, съдът намери че следва да остане в кориците на делото до неговото унищожаване

Така мотивиран, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: